

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 29. oktobar 2021. godine
Br.ref.:RK 1879/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI23/19

Podnosilac

Agim Hoxha

Ocena ustavnosti
rešenja Vrhovnog suda Kosova CML. br. 45/2018
od 20. decembra 2018. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Agim Hoxha iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Ylli Xhiha, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [CML. br. 45/2018] Vrhovnog suda od 20. decembra 2018. godine u vezi sa zaključkom [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja od 10. oktobra 2018. godine; zaključkom [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine; rešenjem [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine; rešenjem [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda u Đakovici od 25. novembra 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka, kojima su podnosiocu zahteva navodno povređena njegova osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva je takođe tražio i da se uvede privremena mera sa ciljem da se zaštiti njegova nepokretnost i izbegne nepopravljiva šteta.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113 (7) [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 4. februara 2019. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. februara 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Remziju Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
8. Dana 26. februara 2019. godine, podnosilac je obavešten o registraciji zahteva, a Vrhovnom sudu je poslata kopija zahteva.
9. Dana 14. avgusta 2019. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda da dostavi kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19.
10. Dana 28. avgusta 2019. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je preko Osnovnog suda u Đakovici obavestio Sud da je kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19 prosleđen Apelacionom sudu.
11. Dana 2. septembra 2019. godine, Sud je tražio od Apelacionog suda da dostavi kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19.

12. Dana 12. septembra 2019. godine, Apelacioni sud je obavestio Sud da je predmet koji je povezan sa zahtevom br. KI23/19, okončan, i da kompletan spis predmeta treba tražiti od Osnovnog suda u Đakovici.
13. Dana 26. septembra 2019. godine, Sud je tražio od podnosioca zahteva da dostavi dodatna dokumenta, i to: 1) zahtev za zaštitu zakonitosti [KMLC. br. 147/2018] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 23. oktobra 2018. godine; 2) rešenje [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine; 3) rešenje [Ekz. br. 2023/09] Osnovnog suda u Đakovici od 14. decembra 2009. godine; 4) zaključak [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine; 5) zaključak [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja od 10. oktobra 2018. godine.
14. Dana 14. oktobra 2019. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu gore navedene dokumente.
15. Dana 6. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je tražio da se uvede privremena mera sa ciljem da se izbegne nepopravljiva šteta i zaštiti njegova nepokretnost do meritornog odlučivanja o zahtevu br. KI23/19.
16. Dana 6. februara 2020. godine, Sud je ponovo tražio od Apelacionog suda da dostavi kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19.
17. Dana 7. februara 2020. godine, Apelacioni sud je ponovio da je predmet koji je povezan sa zahtevom br. KI23/19 okončan predmet i da kompletan spis predmeta treba tražiti od Osnovnog suda u Đakovici.
18. Dana 2. septembra 2020. godine, Sud je ponovo tražio od privatnog izvršitelja, Gjokë Radi, da dostavi kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19.
19. Dana 14. septembra 2020. godine, privatni izvršitelj, Gjokë Radi, dostavio je Sudu kompletan spis predmeta u vezi sa zahtevom br. KI23/19.
20. Dana 25. novembra 2020. godine, Sud je razmotrio slučaj i odlučio da odloži odlučivanje za neku od narednih sednica u skladu sa traženim dopunama.
21. Dana 9. februara 2021. godine, Sud je obavestio Ministarstvo pravde, Komoru privatnih izvršitelja i Sudski savet Kosova o zahtevu KI23/19 i tom prilikom od navedenih institucija tražio objašnjenja u vezi sa pojedinim aspektima rada privatnih izvršitelja na teritoriji Osnovnog suda u Đakovici.
22. Dana 11. februara 2021. godine, Sudski savet Kosova je obavestio Sud da se sve informacije o radu privatnih izvršitelja mogu pribaviti kod Ministarstva pravde.
23. Dana 15. februara 2021. godine, Komora privatnih izvršitelja je dostavila mišljenje o radu privatnih izvršitelja, kao i nekoliko drugih dokumenata, kao što su: (i) zapisnik P. br. 611/18 od 4. marta 2019. godine; (ii) izjavu privatnog izvršitelja Gjokë Radi P. br. 611/18 od 4. marta 2019. godine; i (iii) rešenje Osnovnog suda u Đakovici PPP. br. 74/19 od 12. marta 2019. godine.

24. Dana 3. marta 2021. godine, Ministarstvo pravde je, između ostalog, obavestilo Sud o broju privatnih izvršitelja na teritoriji Osnovnog suda u Đakovici.
25. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12. (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4. pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, utvrđeno je da sudija Gresa Caka-Nimani preuzima dužnost predsednice Suda po isteku mandata trenutne predsednice Suda, Arte Rama-Hajrizi, dana 26. juna 2021. godine.
26. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7. (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo svoju ostavku na položaj sudije pri Ustavnom sudu.
27. Dana 27. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom KSH23/19, imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za člana Veća za razmatranje umesto sudije Bekima Sejdiua.
28. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava (4) pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, a na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi je istekao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
29. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani, donela je odluku K.SH. KI23/19 i zamenila raniju predsednicu, Artu Rama-Hajrizi, u njenoj ulozi predsedavajuće u ovom Veću za razmatranje.
30. Dana 1. jula 2021. godine, Sud je razmotrio slučaj i odlučio da odloži odlučivanje za neku od narednih sednica u skladu sa traženim dopunama.
31. Dana 7. jula 2021. godine, kopija zahteva je poslata Raiffeisen Bank a.d., filijala u Đakovici, uz mogućnost da dostave svoje komentare, ako ih imaju, u roku od deset (10) dana od dana prijema kopije zahteva KI23/19.
32. Dana 23. jula 2021. godine, Raiffeisen Bank J.S.C Kosovo je dostavila odgovor na zahtev br. KI23/19, navodeći da Vrhovni sud uopšte nije razmatrao zahtev za zaštitu zakonitosti jer je podnet van roka prema odredbama ZPP-a.
33. Dana 7. oktobra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

34. Početak ovog slučaja povezan je sa ugovorom o hipoteci koji je zaključen između podnosioca zahteva u svojstvu dužnika-korisnika kredita, i Raiffeisen Bank-Kosovo (u daljem tekstu: RBKO) u svojstvu poverioca.

Sudski postupci pred redovnim sudovima

35. Iz spisa sadržanih u zahtevu, proizilazi da je dana 18. novembra 2009. godine, poverilac RBKO podneo Opštinskom sudu u Đakovici predlog za izvršenje prodajom nepokretnosti podnosioca zahteva (i drugih dužnika) radi realizacije kredita, a protiv podnosioca zahteva (dužnika).
36. Dana 14. decembra 2009. godine, Opštinski sud u Đakovici je rešenjem [Ekz. br. 2302/09] dozvolio izvršenje na osnovu izvršne isprave - ugovora o hipoteci. (Objašnjenje: ovu odluku je doneo sudija poedinac A.M.).
37. Dana 22. februara 2013. godine, Osnovni sud u Đakovici-Opšte odeljenje- Građanski odsek, sa sudijom pojedincem Gjokë Radi, rešavajući povodom predloga punomoćnika poverioca RBKO, odlučuje da se odredi javna prodaja nepokretnosti upisanih na ime Agima Hoxhe (podnosioca zahteva i drugih dužnika). Zaključkom [E. br. 2302/09] je odlučeno da se javna prodaja ima održati 25. marta 2013. godine.
38. Podnosilac zahteva (i drugi dužnici) je podneskom od 7. marta 2013. godine osporio zaključak [Ekz. br. 2302/09] od 22. februara 2013. godine.
39. Dana 25. marta 2013. godine, Osnovni sud u Đakovici je doneo zaključak [Ekz. br. 2302/09] o drugoj javnoj prodaji nepokretnosti. Osnovni sud je naglasio da protiv tog zaključka nije dozvoljena posebna žalba.
40. Dana 18. jula 2013. godine, podnosilac zahteva je putem pošte podneo prigovor (registrovan 22. jula 2013. godine) protiv rešenja [E. br. 2302/09] Opštinskog suda u Đakovici od 14. decembra 2009. godine. Iz spisa predmeta se primećuje da su i drugi dužnici određenih datuma podneli prigovore.
41. Dana 14. avgusta 2013. godine, poverilac RBKO je dostavio Osnovnom sudu u Đakovici odgovor na prigovor podnosioca zahteva (dužnika), kojim je tražio da se prigovor odbije u celosti kao neosnovan, a da rešenje [E. br. 2302/09] Osnovnog suda u Đakovici od 21. decembra 2009. godine, ostane na snazi.
42. Dana 25. novembra 2013. godine, Osnovni sud u Đakovici (u daljem tekstu: Osnovni sud) je rešenjem [E. br. 2302/09] odbio prigovor podnosioca zahteva. Osnovni sud je sažeto objasnio: *"Sud je ocenio navode dužnika i našao da je izvršenje dozvoljeno na osnovu izvršne isprave, kao što su ugovor o odobrenju kredita, ugovor o upisu hipoteke i drugi spisi u predmetu. Shodno tome, navodi dužnika iz prigovora ne spadaju u predviđene zakonske razloge za podnošenje prigovora iz člana 55. ZIP-a i ne mogu se tretirati kao razlozi koji mogu sprečiti izvršenje koje je dozvolio Sud"*. Sudsko veće Osnovnog suda je bilo u sastavu od sudije pojedinca Gjokë Radi.
43. Dana 27. novembra 2013. godine, Gjokë Radi je odlukom ministra pravde Republike Kosovo [br. 286/2013] od 27. novembra 2013. godine, imenovan za privatnog izvršitelja za teritoriju Osnovnog suda u Đakovici.
44. Dana 16. januara 2014. godine, podnosilac zahteva je preko svog zastupnika uložio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja [E. br. 2302/09] Osnovnog suda

u Đakovici od 25. novembra 2013. godine, navodeći povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.

45. Dana 11. avgusta 2015. godine, poverilac RBKO je dostavio odgovor na prigovor i predložio da se žalba podnosioca zahteva odbije u celosti kao neosnovana, a da rešenje [E. br. 2302/09] Osnovnog suda od 14. decembra 2009. godine, kojim je dozvoljen predlog za izvršenje, ostane na snazi.
46. Dana 31. marta 2017. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3166/2015] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [E. br. 2302/09] Osnovnog suda od 25. novembra 2013. godine. Apelacioni sud je ocenio: (i) da je pobijano rešenje pravilno i zakonito jer ga ne karakterišu bitne povrede odredaba parničnog postupka; (ii) da ugovor o hipoteci koji je zaključen između podnosioca zahteva i poverioca RBKO predstavlja izvršnu ispravu koja je predviđena Zakonom o izvršnom postupku; i (iii) da podnosilac zahteva nije argumentovao da je izvršna isprava bez pravnog dejstva.
47. U ovom rešenju nije bilo pravne pouke o tome da li se podnosilac zahteva može žaliti višoj sudskoj instanci.

Postupci sprovedeni pred privatnim izvršiteljem, Gjokë Radi

48. Dana 21. maja 2018. godine, poverilac RBKO se obratio Osnovnom sudu sa zahtevom da se "izvršni predmet" preda privatnom izvršitelju, Gjokë Radi, sa sedištem u Đakovici.
49. Dana 22. maja 2018. godine, Osnovni sud je zaključkom [E. br. 2302/9] dozvolio da se izvršni predmet preda privatnom izvršitelju Gjokë Radi. Osnovni sud je ocenio da je zahtev poverioca RBKO utemeljen na Zakonu o izvršnom postupku i objasnio da će "u skladu sa navedenim zakonom svi "izvršni predmeti" podneti pre 1. januara 2014. godine ostati u nadležnosti osnovnih sudova, osim ako predlagač-poverilac zahteva traži prenos privatnom izvršitelju". Osnovni sud je u pravnoj pouci izričito utvrdio da protiv gore navedenog zaključka nije dozvoljena žalba.
50. Dana 19. juna 2018. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi, doneo je zaključak [P. br. 611/18] o nastavku izvršnog predmeta.
51. Dana 10. oktobra 2018. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je doneo zaključak [P. br. 611/18] o prvoj prodaji nepokretnosti na javnoj aukciji na osnovu relevantnih odredbi Zakona o izvršnom postupku. Zaključkom je predviđena prodaja katastarske parcele br. 1419-0 Đakovica-Grad, u ukupnoj površini od 358 m², čija vrednost je procenjena na iznos od 29.500,00 evra, u vlasništvu podnosioca zahteva i njegovog brata A.H., i stana u Đakovici, apartman br. 1587, u površini od 74 m², čija vrednost je procenjena na iznos od 11.100,00 evra, u vlasništvu podnosioca zahteva. Privatni izvršitelj Gjokë Radi je u pravnoj pouci izričito utvrdio da protiv gore navedenog zaključka nije dozvoljena žalba.
52. Podnosilac zahteva se obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca sa predlogom da Vrhovnom sudu podnese zahtev za zaštitu zakonitosti protiv

zaključka [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja Gjokë Radi od 10. oktobra 2018. godine i zaključka [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda od 22. maja 2018. godine. U zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac zahteva je, između ostalog, naveo: *“Sukob interesa je Zaključak od 22.05.2018. godine, tako da isti izvršitelj koji je iz spisa predmeta bio Sudija u pratećim odlukama, da sprovodi postupak kao izvršno telo”*.

53. Dana 23. oktobra 2018. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca podnela je Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti [KMLC. br. 147/2018] protiv zaključka [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja Gjokë Radi od 10. oktobra 2018. godine i zaključka [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda od 22. maja 2018. godine.
54. Dana 20. decembra 2018. godine, Vrhovni sud je rešenjem [CML. br. 45/2018] odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti [KMLC. br. 147/2018] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 23. oktobra 2018. godine koji je podnet protiv zaključka [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja Gjokë Radi od 10. oktobra 2018. godine i zaključka [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda od 22. maja 2018. godine. Vrhovni sud je, između ostalog, obrazložio: (i) da je odredbom člana 245.1 ZPP-a predviđeno da javni tužilac protiv pravosnažne odluke suda može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti u roku od 3 meseca; (ii) da se u konkretnom slučaju ne radi o rešenju kojim se dozvoljava izvršenje ili rešenju kojim je odlučeno o prigovoru, već su u pitanju zaključci protiv kojih nisu dozvoljena nikakva sredstva pobijanja jer se njima sprovode određene radnje i vodi izvršni postupak, kao što je predviđeno članom 3. tačka 5. Zakona o izvršnom postupku; (iii) da je zahtev za zaštitu zakonitosti u odnosu na zaključak Osnovnog suda neblagovremen jer je podnet nakon roka od 3 meseca predviđenog odredbom člana 245.1 Zakona o parničnom postupku; i (iv) da se zahtev za zaštitu zakonitosti na osnovu člana 247. ZPP-a može podneti samo zbog povrede teritorijalne nadležnosti, ako je prvostepeni sud doneo odluku bez glavne rasprave ili ako je u suprotnosti sa zakonom javnost udaljena sa glavne rasprave.
55. U tom slučaju, Vrhovni sud je naglasio *“navodi koje je u zahtevu za zaštitu zakonitosti izneo državni tužilac su neosnovani. Navodi državnog tužioca da je prvostepeni sud pogrešno primenio odredbe člana 325. st. 1. ZIP-a u vezi sa članom 67. st. 1. tačka (d) ZPP-a su irelevantni i bez uticaja jer je u pitanju izvršni postupak čiji cilj je da se putem prisile realizuje zahtev poverioca ili osigura izvršenje tog zahteva preko izvršnog organa, suda ili privatnog izvršitelja”*.

Postupci koji su vođeni radi izuzeća privatnog izvršitelja Gjokë Radi, nakon podnošenja zahteva KI23/19 Sudu

56. Procesne radnje iz stavova 56-61 ispod prikazane su nakon što je Sud primio kompletan spis predmeta i odgovore od Komore privatnih izvršitelja Kosova.
57. Dana 5. februara 2019. godine (objašnjenje: jedan dan nakon podnošenja zahteva Ustavnom sudu), podnosilac zahteva je podneo zahtev Osnovnom sudu u Đakovici za izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radi u izvršnom predmetu [P. br. 611/18] poverioca RBKO sa sedištem u Prištini. Podnosilac zahteva je naveo da je privatni izvršitelj Gjokë Radi, donosio odluke kao sudija, a zatim je u istom predmetu postupao kao organ izvršenja što nije dozvoljeno sudskom praksom i

da Osnovni sud u Đakovici mora da usvoji zahtev i "ukine" sve izvršne radnje od strane privatnog izvršitelja Gjokë Radi, a da se zatim predmet "delegira" drugom izvršitelju.

58. Dana 4. marta 2019. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je zaključkom [P. br. 611/18] odlučio: (i) da se postupak u vezi sa ovim predmetom obustavlja zbog zahteva dužnika Agima Hoxhe (podnosioca zahteva) za izuzeće izvršitelja Gjokë Radi iz postupka vezanog za ovaj predmet; (ii) da će se postupak nastaviti ili predmet biti prosleđen na zahtev poverioca (RBKO), nakon donošenja odluke od strane Osnovnog suda u Đakovici u vezi sa zahtevom za izuzeće.
59. Istog datuma, privatni izvršitelj Gjokë Radi je dostavio izjavu [P. br. 611/18] Osnovnom sudu u Đakovici, i tom prilikom, između ostalog, izjavio da navod dužnika (podnosioca zahteva) o sukobu interesa ne stoji i predložio da se isti odbaci kao neosnovan u skladu sa zakonskim odredbama ZPP-a koje su povezane sa članovima 17. i 325. ZIP-a.
60. Dana 12. marta 2019. godine, Osnovni sud u Đakovici je rešenjem [PPP. br. 74/19] odbio, kao neosnovan, zahtev dužnika Agima Hoxhe (podnosioca zahteva) za izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radi, koji je postupao u predmetu [P. br. 611/18]. Osnovni sud je u relevantnom delu rešenja obrazložio: *"Navod iz zahteva dužnika [podnosioca zahteva] da je sukob interesa zaključak od 22.05.2018. godine, tako da isti izvršitelj koji je prema spisima predmeta bio sudija u pratećim rešenjima vodi postupak kao izvršni organ, sud je ocenio kao neosnovan jer zahtev dužnika ne predstavlja nijedan od razloga navedenih u članu 67. ZPP-a, koji se u smislu člana 17. i 325. st. 2. ZIP-a, primenjuje shodno (mutatis mutandis) i na privatnog izvršitelja, pošto se u konkretnom slučaju ne radi o rešenju kojim se dozvoljava izvršenje ili rešenju kojim je odlučeno o prigovoru, već je u pitanju zaključak protiv kojeg, prema članu 3. st. 6. Zakona br. 05/L-118 o izmenama i dopunama Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku "nije dozvoljen pravni lek", jer se prema članu 3. st. 5. ZIP-a "Zaključak donosi za sprovođenje nekih radnji i za upravljanje postupkom".*
61. Osnovni sud u Đakovici je takođe utvrdio da protiv gore navedenog rešenja nije dozvoljena žalba.

Navodi podnosioca zahteva

62. Sud ponovo ukazuje na navode podnosioca zahteva da su sledećim odlukama: rešenjem [CML. br. 45/2018] Vrhovnog suda od 20. decembra 2018. godine u vezi sa zaključkom [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine; zaključkom [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja od 10. oktobra 2018. godine; rešenjem [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine; rešenjem [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda u Đakovici od 25. novembra 2013. godine, povređena njegova osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 6 (1) EKLJP.
63. Podnosilac zahteva, između ostalog, navodi: (i) da državni tužilac može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti i po isteku roka od 3 meseca jer je tako utvrđeno načelnim stavom Vrhovnog suda; (ii) da se odredi finansijsko veštačenje radi

utvrđivanja stvarnog iznosa duga u skladu sa ZIP-om i propisima CBK-a jer trenutni dug uključuje i penale; (iii) da ugovor o hipoteci nije legalizovan kod suda, niti je javnobeležnički overen, a izvršni organ sprovodi izvršenje samo na osnovu izvršne isprave; (iv) da je "verodostojna isprava" na kojoj se zasniva prodaja njegove imovine nezakonita jer nije overena od strane sudova, niti je javnobeležnički overena; i (v) da je privatni izvršitelj Gjokë Radi u sukobu interesa jer je u istom predmetu sudio kao sudija.

64. Kada je reč o (i) načelnom stavu Vrhovnog suda, podnosilac zahteva dodaje: *"Vrhovni sud je odbio zahtev sa obrazloženjem da isti nije podnet u roku od tri meseca, međutim po Načelnom stavu, pošto Tužilac nije fizičko lice i da opširnije po ovom stavu može da se u svako vreme podnese zahtev za zaštitu zakonitosti"*.
65. Kada su u pitanju (ii) penali, podnosilac zahteva navodi: *"Van zakonski je kako je predstavljen iznos duga u predlogu, iz jednog izračunavanja sa njegove strane, koji bi i sa neprofesionalcima demonstrirao jedan drugi iznos, znajući da kazne, u formalno zakonskom pogledu, poverilac se obaveže da ne obračuna, to je pravilo koji proizilazi iz Centralne banke i ZIP, za šta bi jedan finansijski veštak bio pravi korak da bi dao pregled održivog duga, pošto je u predstavljenom dugu izračunata i kazna"*.
66. Povodom navoda o (iii) "verodostojnoj ispravi" na kojoj se zasniva prodaja njegove imovine, podnosilac zahteva naglašava da je ista *"nezakonita jer nije overena od strane sudova niti je javnobeležnički overena... i da nedostaju informacije koje se zahtevaju u javnobeležnički overenim ispravama, kao u članu 33. Zakona o javnom beležništvu"*.
67. Podnosilac zahteva, takođe, navodi: (iv) *"Postupak je odstupio u suprotnosti sa Zakonom, stoga član 6 Evropske konvencije garantuje "Pravo na pravični postupak". Kako može da bude jednog pravičnog postupka kada ima sukoba interesa i ostalih neospornih povreda nakon izvođenja dokaza"*.
68. Podnosilac zahteva, takođe, navodi da *"član 1023. Zakona o obligacionim odnosima: "Oslobođenje jemca zbog poveriočevog odugovlačenja: 1. Jemac se oslobađa odgovornosti ako poverilac na njegov poziv posle dospelosti potraživanja, ne zahteva ispunjenje od glavnog dužnika u roku od mesec dana od tog poziva, s čime ocenjujemo da su dužnik odnosno jemci ispunili jedan takav kriterijum, a jedna takva stvar se navodi i iz Komentara Zakona o obligacionim odnosima str. 745 (pošto rok zastarelosti obaveza jemca je uglavnom kraći nego zastarelost obaveza glavnog dužnika)"*.
69. Podnosilac zahteva navodi da bi odluke sudova svih instanci trebalo poništiti i ukinuti sve "nezakonite" radnje koje je preduzeo izvršni organ: *"Da se poništi rešenje Vrhovnog suda, Apelacionog suda i Osnovnog suda ukidajući sva protiv zakonita delovanja preduzeta od organa izvršenja"*.
70. Podnosilac zahteva tvrdi: *"Predmetni kredit sadrži ugovore o hipotekarnom kreditu, a koji su osnov ili glavni za isplatu kredita, koji u to vreme nisu overeni kod suda, ili sada kod javnog beležnika, kao radnje koje nisu zasnovane na zakonu, na osnovu člana 21. Zakona o izvršnom postupku ili 24. prethodnog*

Zakona o izvršnom postupku, pored toga izvršni naslov [...] a pravne osnove za određivanje izvršenja, tada sud, a sada organ izvršenja određuje, odnosno sprovodi izvršenje samo na osnovu izvršnog dokumenta (titulus executionis) i pouzdanog dokumenta, ako ovim zakonom nije drugačije predviđeno, kao i člana 22. Izvršna dokument, 1.3. izvršni noterski dokument u skladu sa Zakonom o javnom beležništvu; tako da se uvidom u spisa predmeta viti da ugovori nisu overeni kod suda, niti javnobeležnički overeni”.

71. Podnosilac zahteva tvrdi da zaključak [E. br. 2302/09] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine, predstavlja sukob interesa jer je privatni izvršitelj Gjokë Radi bio sudija i vodio postupak kao izvršni organ u suprotnosti sa članovima 6. i 9. 1.9 Zakona br. 04/L-051 o suzbijanju sukoba interesa u vršenju javne funkcije.
72. U vezi sa osporenim odlukama: rešenjem [CML. br. 45/2018] Vrhovnog suda od 20. decembra 2018. godine u vezi sa zaključkom [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine; zaključkom [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja od 10. oktobra 2018. godine; rešenjem [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine; rešenjem [E. br. 2302/2009] Osnovnog suda u Đakovici od 25. novembra 2013. godine, podnosilac zahteva traži od Suda (i) da se predlog za izvršenje odbaci kao nezakonit; (ii) da se odredi finansijsko veštačenje radi “otklanjanja” sumnji u pogledu penala; i (iii) da se odluka Suda dostavi podnosiocu zahteva i relevantnim institucijama.

Relevantne zakonske odredbe

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

GLAVA VI PROTIVIZVRŠNI POSTUPAK

Član 17. Primena odredbi drugih zakona

U izvršnom postupku shodno se primenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim zakonom ili nekim drugim zakonom nije drugačije predviđeno.

Član 54. Razlozi za protivizvršenje

1. Dužnik ima pravo da u istom izvršnom postupku, i nakon okončanja izvršenja, zahteva od suda donošenje rešenja kojim se nalaže poveriocu da mu vrati ono što je uzeo na osnovu izvršnog postupka, ako je:

1.1. izvršni dokument pravosnažnom odlukom ukinut, izmenjen, poništen, stavljen van snage, ili je na neki drugi način konstatovano da je bez pravnog efekta;

1.2. rešenje ili nalog o izvršenju za izvršenje pravosnažnom odlukom poništeno ili izmenjeno;

1.3. tokom obavljanja izvršnih procedura, poverilac dobio više od vrednosti potražnje, uključujući troškove izvršenja i kamate;

1.4. obavljanje izvršenja na jednom specifičnom predmetu izvršenja nedozvoljeno.

2. Ako je izvršni poverilac, putem izvršenja, realizovao određeni iznos novca, dužnik u predlogu o protiv izvršenju može da traži naplatu zatezne kamate od dana isplate takvog iznosa.

3. Predlog o protivizvršenju iz stava 1. ovog člana može se podneti u roku od petnaest (15) dana, od dana u kome je dužnik uzeo k znanju o razlogu protiv izvršenja, ali ne kasnije od jedne (1) godine od dana okončanja izvršnog postupka.

4. Nakon isteka roka iz stava 3. ovog člana, dužnik ne može da počne protivizvršenje, nego treba da pokreće parnični postupak o svojoj potražnji.

Član 55.

Postupak prema predlogu o protivizvršenju

1. Predlog o protivizvršenju sud dostavlja poveriocu i traži od njega da se u roku od tri (3) dana od dana dostavljanja izjasni u vezi sa takvim predlogom.

2. Ako se postupak izvršenja obavlja pred privatnim izvršiteljom, privatni izvršitelj, bez odlaganja, dostavlja jednu kopiju dosijea nadležnom sudu i obaveštava stranke da se postupak u odnosu na predlog o protiv izvršenju nastavlja pred nadležnim sudom.

3. Ako u roku iz stava 1. ovog člana, izvršni poverilac prigovara na predlog o protiv izvršenju, onda sud o tome odlučuje nakon održavanja sudskog ročišta.

4. Rešenjem kojim se prihvata predlog o protiv izvršenju, sud nalaže izvršnom poveriocu da u roku od sedam (7) dana vrati dužniku, odnosno trećem licu ono što je dobio putem izvršenja.

5. Takvo rešenje sud donosi i ukoliko se izvršni poverilac uopšte ne izjašnjava u određenom vremenskom roku, ili kada izjavljuje da se ne protivi predlogu o protiv izvršenju.

Član 56.

Rešenje o protivizvršenju

1. Na osnovu pravosnažnog rešenja kojim se prihvata predlog o protivizvršenju, sud će na predlog dužnika posebnim rešenjem odrediti sredstva i predmete o sprovođenju protivizvršenja.

2. U daljem postupku protivizvršenja shodno će se primenjivati odredbe ovog zakona po kojima se obavlja izvršenje.

Član 323. Status i nadležnosti privatnog izvršitelja

1. Privatni izvršitelj za obavljanje poverenih ovlašćenja ovim zakonom imenuje se od strane Ministra Pravde (u nastavku: Ministar) za područje osnovnog suda.

2. Privatni izvršitelj je nadležan da preduzima sve radnje utvrđene članom 341 ovog zakona i druge dozvoljene ili utvrđene radnje za privatnog izvršitelja prema ovom zakonu, osim kada je izričito ovim zakonom zabranjeno.

3. Privatni izvršitelj će preduzeti radnje za sprovođenje izvršenja unutar područja za koje je imenovan.

4. Na zahtev poverioca, privatni izvršitelj može preduzeti radnje za izvršenje i izvan područja za koji je on imenovan, lično ili preko privatnog izvršitelja jednog drugog područja.

5. Organi državne administracije mogu poveriti privatnom izvršitelju obavljanje izvršenja u postupcima koji se primenjuju na osnovu odluka ovih državnih organa, osim ako se predviđa drugačije nekim posebnim zakonom.

6. Sedište privatnog izvršitelja će biti smešteno unutar područja osnovnog suda za koji je on imenovan.

Član 325. Izuzeće

1. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje važe za izuzeće sudija, shodno se primenjuju i za izuzeće privatnog izvršitelja.

2. Sudija osnovnog suda na čijem je području imenovan privatni izvršitelj, odlučuje o zahtevu o izuzeću.

3. Neće biti dozvoljena nikakva žalba protiv rešenja koje usvaja ili odbacuje jedan zahtev o izuzeću jednog zvaničnika privatnog izvršitelja.

4. Izvršne radnje privatnog izvršitelja obavljene suprotno stavu 1. ovog člana će se ukidati.

Član 327. Određivanje broja privatnih izvršitelja

1. Broj privatnih izvršitelja određuje Ministar u skladu sa odredbama ovog zakona.

2. Za područje osnovnog suda jedan položaj privatnog izvršitelja se, po pravilu, određuje na dvadeset i pet hiljadu (25.000) stanovnika.

3. Broj privatnih javnih izvršitelja na području osnovnog suda može da se povećava dok broj privatnih izvršitelja imenovanih na svakom regionu dostigne srazmer predviđen stavom 2. ovog člana.

4. Izuzetno od stava 2. ovog člana, Ministar u zavisnosti od potrebe ili na zahtev Sudskog saveta Kosova ili Komore izvršitelja, određuje i veći broj privatnih izvršitelja.

Član 340. **Obaveze za izvršenje**

1. Privatni izvršitelj je dužan da obavlja službene obaveze za koje je ovlašćen na području osnovnog suda za koji je imenovan, izuzev ako:

1.1. postoje razlozi o izuzeću;

1.2. Izvršni predlagač ne plaća avans za obavljanje službenih obaveza kako se zahteva od privatnog izvršitelja na osnovu ovog zakona.

2. Ako nastaju okolnosti kako je opisano u stavu 1. ovog člana, privatni izvršitelj, sve dok je u njegovoj nadležnosti, preduzima potrebne mere kako bi se osiguralo da se izvršne radnje mogu obaviti na lokalnom nivou, ako se to zahteva. Za to, privatni izvršitelj može tražiti od Ministra da imenuje zamenjivača privatnog izvršitelja. On može da preporučuje zamenjivača privatnog izvršitelja.

3. Ako je privatni izvršitelj bio sprečen da obavlja obaveze prema njegovom mandatu duže od trideset (30) dana, on će o tome obavestiti Ministra, izjašnjavajući se o merama koje je on preduzimao, koje su referisane u stavu 2. ovog člana.

Član 342. **Zaštita prava dužnika**

1. Tokom izvršenja potraživanja, privatni izvršitelj se pridržava ovom zakonu, sudskim odlukama i podnetim potraživanjima u rešenju o izvršenju, ograničavajući se na posebno izvršenje određenih instrumenata i predmeta.

2. Tokom primene izvršenja treba voditi računa o zaštiti dostojanstva ličnosti dužnika, i izvršenje mora biti što podnošljivije za dužnika.

3. Odmah po okončanju izvršnih radnji ili aktivnosti, koje se odnose na obezbeđivanje potražnje, privatni izvršitelj evidentira aktivnosti izvršenja koje se odnose na član 349 ovog zakona.

Član 354. **Zamenjivač privatnog izvršitelja**

1. Zamenjivač privatnog izvršitelja (u nastavku: zamenjivač) zamenjuje privatnog izvršitelja kada je on/ona sprečen u obavljanju izvršnih radnji zbog bolesti, odsutnosti ili privremenog oduzimanja prava za obavljanje profesije.

2. Lica kao u nastavku mogu se imenovati kao zamenici privatnog izvršitelja:

2.1. privatni izvršitelj;

2.2. lice koje ispunjava uslove za imenovanje kao privatni izvršitelj, shodno člana 326 ovog zakona izuzev zahteva shodno stavu 1. ovog člana.

3. Ministar odlukom imenuje zamenika privatnog izvršitelja. Odluka ministra za imenovanje zamenika privatnog izvršitelja je konačna. Lice iz stava 2. ovog člana koje se imenuje za zamenika privatnog izvršitelja po prvi put, polaže zakletvu ispred ministra.

4. Mandat zamenjivača se završava:

4.1. nakon vraćanja privatnog izvršitelja koga je zamenjivao;

4.2. nakon isteka mandata za koji je izabran kao zamenjivač;

4.3. nakon razrešenja od strane ministra.

Član 359.

Kontrola prema radu privatnih izvršitelja

1. Nadzor zakonitosti rada privatnog izvršitelja i Komore obavlja Ministarstvo, preko ovlašćenih lica (inspektora) Ministarstva, po službenoj dužnosti ili na predlog Predsednika Nadležnog suda za čiju teritoriju je imenovan privatni izvršitelj, Predsednika Komore, kao i na inicijativu stranaka i učesnika u postupku.

2. Ministarstvo je ovlašćeno da:

2.1. vrši uvid na poslovne knjige, evidenciju, spise i druge uskladištene predmete.

2.2. zahteva od javnog izvršitelja sve potrebne podatke o njegovom poslovanju;

2.3. dobija od nadležnih organa i organizacija podatke o poslovanju privatnih izvršitelja;

2.4. pokreće disciplinski postupak protiv javnog izvršitelja ili zamenjivača javnog izvršitelja.

3. U okviru obavljanja nadgledanja zakonitosti rada privatnog izvršitelja i Komore, ovlašćeno lice Ministarstva može da primeni mere za otklanjanje

nedostataka u radu privatnog izvršitelja, kao i da određuje rok za delovanje shodno tih mera.

Član 363.

Nadzor rada privatnih izvršitelja od Komore

1. Nadzor prema radu privatnog izvršitelja i zamenika privatnog izvršitelja će se obavljati i od Komora.
2. Komora obavlja nadzor po službenoj dužnosti, najmanje jednom godišnje.
3. Komora može da vrši inspekciju objekata, podataka i drugog arhivskog materijala privatnog izvršitelja, bankarskog računa, menadžiranja očuvanih objekata i novca deponovanog kao osiguranje, doznaka za prikupljani novac kao nagrada ili tarifa privatnog izvršitelja, te preduzima i druge mere u skladu sa zakonom i drugim zakonskim aktima i, otuda, nalaže odnosnom privatnom izvršitelju da otklanja neurednosti i odredi vremenski rok za njihovo poštovanje.
4. Komora je ovlašćena da nalaže privatnom izvršitelju da otklanja sve manjkavosti u njegovom/njenom radu u okviru specifikovanog vremenskog roka i izriče druge disciplinske mere, u skladu sa zakonom i drugim odredbama.
5. Izveštaj o obavljenoj kontroli Komora dostavlja Ministarstvu.
6. Način obavljanja kontrole rada privatnih izvršitelja u smislu ovog člana utvrđuje Skupština Komore.

ZAKON Br. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

POGLAVLJE III IZUZEĆE SUDIJA SA SUĐENJA

Član 67.

67.1 Sudija ne može da procesuiru pravno pitanje:

- a) ukoliko je sam stranka, zakonski ili ovlašćeni zastupnik stranke, ili ukoliko je sa strankom supoverilac ili sudužnik, ili obavezan za regresiranje, ili ukoliko je o istoj stvari saslušan kao svedok ili kao ekspert;
- b) ukoliko stranka ili njen zakonski ili ovlašćeni zastupnik je krvni srodnik po vertikalnoj crti, do bilo kojeg stepena, a po horizontalnoj crti do četvrtog stepena, ili ukoliko je suprug, ili majčinoj liniji do drugog stepena, nezavisno od toga da li je brak prestao ili ne;
- c) ukoliko je staratelj, usvojitelj, ili usvojitelj stranke, njegovog zakonskog ili ovlašćenog zastupnika;

d) ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili nekog drugog organa, ili u postupku posredovanja;

e) ukoliko je postupao u stvari gde je izvršeno sudsko poravnanje a sa podignutom tužbom se traži poništavanja takvog poravnanja;

f) ukoliko je akcionar ili član trgovačkog udruženja koja je stranka u postupku iniciranom tužbu;

g) ukoliko ne postoje druge okolnosti koje stavljaju u sumnju njegovu nepristrasnost.

Član 71.

71.1 Kada je sudija saznao da je podnet zahtev za njegovo izuzeće, ili samo što je saznao da postoji neki od uzroka za izuzeću iz člana 67 ovog zakona, dužan je prekine procesuiranje i da o tome obavesti predsednika suda.

Prihvatljivost zahteva

73. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje propisani Poslovníkom.

74. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

75. Sud se takođe poziva i na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

76. Prilikom ocene ispunjenja gore navedenih uslova prihvatljivosti, Sud primećuje da podnosilac zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na navodne povrede svojih osnovnih prava i sloboda. Shodno tome, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [CML. br. 45/2018] Vrhovnog suda od 20. decembra 2018. godine.
77. Sud naglašava da se nakon prijema dodatnih dokumenata od zastupnika podnosioca zahteva, takođe, implicitno osporavaju i: (i) zaključak [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine, i (ii) zaključak [P. br. 611/18] privatnog izvršitelja Gjokë Radi od 10. oktobra 2018. godine.
78. U tom smislu, Sud ocenjuje da li su u vezi sa gore navedenim odlukama ispunjeni kriterijumi utvrđeni članom 49. [Rokovi] Zakona i pravilom 39 (1) (c) [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuju:

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku....”

Pravilo 39. Poslovnika
[Kriterijum o prihvatljivosti]

- (1) *Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:*
[...]

c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva”.

79. S tim u vezi, Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su odluke redovnih sudova donete uz povrede članova 31. i 54. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, jer: (i) Vrhovni sud nije poštovao svoj načelni stav koji utvrđuje da državni tužilac može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti i nakon zakonskog roka od 3 meseca; (ii) da se stvarna vrednost duga povećala zbog obračuna penala; (iii) da je “verodostojna isprava” na kojoj se zasniva prodaja njegove imovine nezakonita jer nije overena od strane sudova, niti je javnobeležnički overena; i (iv) da je privatni izvršitelj Gjokë Radi u sukobu interesa jer je u istom predmetu sudio kao sudija.

- (i) Postupci koji su vođeni pred redovnim sudovima u pogledu materijalnog aspekta zahteva br. KI23/19, koji se odnosi na**

navode u vezi sa ugovorom o hipoteci, obračunom penala, stvarnom vrednošću duga i verodostojnom ispravom

80. Povodom napred istaknutih navoda, Sud naglašava da su navodi koji se odnose na ugovor o hipoteci, obračun penala, stvarnu vrednost duga i verodostojnu ispravu, povezani sa postupkom povodom prigovora koji je podnosilac zahteva pokrenuo protiv rešenja [Ekz. br. 2302/09] Opštinskog suda od 14. decembra 2009. godine, kojim je dozvoljeno izvršenje na osnovu verodostojne isprave, protiv kojeg je podnosilac zahteva podneo prigovor koji je Osnovni sud odbio svojim rešenjem [E. br. 2302/09] od 25. novembra 2013. godine. Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3166/2015] od 31. marta 2017. godine odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [E. br. 2302/09] Osnovnog suda od 25. novembra 2013. godine. Apelacioni sud je ocenio: (i) da je pobijano rešenje pravilno i zakonito jer ga ne karakterišu bitne povrede odredaba parničnog postupka; (ii) da ugovor o hipoteci zaključen između podnosioca zahteva i poverioca RBKO predstavlja izvršnu ispravu predviđenu Zakonom o izvršnom postupku; i (iii) da podnosilac zahteva nije argumentovao da je izvršna isprava bez pravnog dejstva.
81. Shodno tome, Sud primećuje da su napred istaknuti navodi podnosioca zahteva povezani sa ovim postupkom koji je kulminirao rešenjem [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine. Prema tome, s obzirom na to da je Apelacioni sud doneo rešenje [Ac. br. 3166/2015] doneo 31. marta 2017. godine, a da je podnosilac zahteva podneo svoj zahtev Sudu 4. februara 2019. godine, iako podnosilac zahteva nije konkretno naveo datum kada je primio rešenje Apelacionog suda, iz činjenica u predmetu proizilazi da je od datuma kada je upoznat sa rešenjem Apelacionog suda proteklo više od 4 (četiri) meseca.
82. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od četiri (4) meseca, na osnovu člana 49. Zakona i prema pravilu 39 (1) (c) Poslovnika, ta da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom vremenskom roku i da ranije odluke ne budu stalno otvorene za osporavanje (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *Sabri Gunes protiv Turske*, predstavka br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stav 39; vidi, takođe, između ostalog, slučajeve Suda KI140/13, sa podnosiocem *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24; i KI120/17, sa podnosiocem *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine, stav 39).
83. Stoga, iz napred izloženih razloga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca u vezi sa navodima koji se odnose na rešenje [Ac. br. 3166/2015] Apelacionog suda od 31. marta 2017. godine, nije podnet u zakonskom roku koji je određen članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.

(ii) Postupci koji su vođeni radi izuzeća privatnog izvršitelja Gjokë Radi

84. U nastavku, Sud ocenjuje da li je u vezi sa ovim delom zahteva podnosilac zahteva ispunio uslove iz člana 49. Zakona u vezi sa pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, pri čemu Sud mora da razmotri da li je ispunjen uslov za rok od 4 (četiri) meseca, u odnosu na "poslednju odluku" donetu kao rezultat

"delotvornog pravnog sredstva", kako se zahteva uslovima prihvatljivosti koji su utvrđeni Zakonom i dodatno razjašnjeni Poslovnikom.

85. Sud ocenjuje da su zahtev za iscrpljivanje pravnih sredstava i kriterijum da se zahtev podnosi u roku od 4 (četiri) meseca usko povezani (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a *Jeronovičs protiv Letonije*, presuda od 6. juna 2016. godine, stav 75).
86. Sud je dosledno naglašavao da podnosioci zahteva moraju iscrpeti sva pravna sredstva za koja se očekuje da su, između ostalog, delotvorna. Samo delotvorna sredstva se mogu uzeti u obzir od strane Suda, pošto podnosioci zahteva ne mogu produžiti vremenske rokove koji su propisani Zakonom i Poslovnikom, koristeći pravna sredstva koja nisu predviđena (nisu dozvoljena) zakonom (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a *Fernie protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 14881/04, odluka iz januara 2006. godine; vidi, takođe, Ustavni sud, slučaj KI120/17, sa podnosiocem *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine, stav 31; slučaj KI118/17, sa podnosiocem *Isuf Bajrami*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. aprila 2018. godine, stav 37; i nedavno, slučaj KI141/18, sa podnosiocem *Gordana Dončić*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. septembra 2018. godine, stav 42).
87. S tim u vezi, Sud naglašava da ocena da li je određeno pravno sredstvo delotvorno sa stanovišta Zakona i Poslovnika i koja je podnosilac zahteva dužan da iscrpi i koja se moraju uzeti u obzir u svrhu roka od četiri (4) meseca, zavisi od niza faktora, tačnije od žalbe podnosioca, obima zakonskih i ustavnih obaveza redovnih sudova i specifičnosti slučaja.
88. Sud podseća da je nakon zahteva poverioca RBKO, Osnovni sud u Đakovici je zaključkom [E. br. 2302/9] od 22. maja 2018. godine, dozvolio da se izvršni predmet preda privatnom izvršitelju Gjokë Radi.
89. Sud ponavlja da je Osnovni sud u Đakovici zaključkom [E. br. 2302/9] od 22. maja 2018. godine, utvrdio da protiv predmetnog zaključka nije dozvoljena žalba – što znači – da je ustavni zahtev jedino pravno sredstvo koje je dostupno podnosiocu zahteva.
90. Sud primećuje da se podnosilac zahteva nakon prijema zaključka [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine, obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca sa predlogom da Vrhovnom sudu podnese zahtev za zaštitu zakonitosti, tvrdeći da je privatni izvršitelj imao sukob interesa u konkretnom slučaju.
91. Sud, takođe, primećuje da je državni tužilac – na osnovu zahteva podnosioca zahteva – podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
92. U tom smislu, Sud se poziva na rešenje [CML. br. 45/2018] Vrhovnog suda od 20. decembra 2018. godine, kojim je utvrđeno (i) da se u konkretnom slučaju ne radi o rešenju kojim se dozvoljava izvršenje ili rešenju kojim je odlučeno o prigovoru, već su u pitanju zaključci protiv kojih nisu dozvoljena sredstva pobijanja jer se njima sprovode određene radnje i upravlja izvršnim postupkom, kako je predviđeno članom 3. tačka 5. Zakona o izvršnom postupku; (ii) da se

zahtev za zaštitu zakonitosti, na osnovu člana 247. ZPP-a, može podneti samo zbog povrede teritorijalne nadležnosti, ako je prvostepeni sud doneo odluku bez glavne rasprave, ili ako je u suprotnosti sa zakonom javnost udaljena sa glavne rasprave, što nije bio slučaj sa zahtevom podnosioca. Vrhovni sud je takođe našao (iii) da je zahtev za zaštitu zakonitosti u pogledu zaključka Osnovnog suda neblagovremen jer je podnet nakon roka od 3 meseca, predviđenog odredbom člana 245.1 Zakona o parničnom postupku.

93. Shodno tome, Sud ocenjuje da “poslednju odluku” u vezi sa navodom o dvostrukoj ulozi Gjokë Radija kao sudije i izvršnog organa u istom izvršnom postupku predstavlja zaključak [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine, iz razloga što u vezi sa ovim predmetom sam podnosilac zahteva nije imao na raspolaganju nijedno sredstvo za žalbu, ni pred Apelacionim, niti pred Vrhovnim sudom. Takođe, zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podneo glavni državni tužilac nije ispunio zakonske uslove za razmatranje od strane Vrhovnog suda, čak i da je takav zahtev bio podnet u predviđenom roku, kako tvrdi podnosilac zahteva.
94. Sud ponovo naglašava da nakon prijema zaključka [E. br. 2302/9] Osnovnog suda u Đakovici od 22. maja 2018. godine, podnosilac zahteva nije imao nikakvih zakonskih ili procesnih prepreka da podnese ustavni zahtev ovom Sudu (vidi slučaj Suda KI112/19, podnosilac *Ilir Kabashi*, gore citiran, stav 42).
95. Sud primećuje da je zaključak [E. br. 2302/9] Osnovni sud u Đakovici doneo 22. maja 2018. godine, te da je podnosilac zahteva podneo zahtev Sudu dana 4. februara 2019. godine.
96. Shodno tome, Sud utvrđuje da se navodi podnosioca zahteva o dvostrukoj ulozi Gjokë Radija kao sudije i izvršnog organa, takođe moraju odbiti kao neblagovremeni u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.
97. Sud, takođe, primećuje da rešenje [PPP. br. 74/19] Osnovnog suda u Đakovici od 12. marta 2019. godine, kojim je odbijen kao neosnovan zahtev dužnika-podnosioca zahteva za izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radija, podnosilac zahteva nije osporio ni izričito, niti u implicitnoj formi, jer je predmetno rešenje stavljeno na raspolaganje Sudu nakon prijema kompletnog spisa predmeta.
98. Shodno tome, Sud ocenjuje da rešenje [PPP. br. 74/19] Osnovnog suda u Đakovici od 12. marta 2019. godine, takođe ne može biti predmet ustavne ocene iz razloga navedenih u prethodnom stavu.

Zahtev za uvođenje privremene mere

99. Sud, takođe, primećuje da je podnosilac zahteva tražio da se odredi privremena mera “*sa ciljem da se zaštiti njegova nepokretnost i izbegne nepopravljiva šteta*”.
100. Sud se poziva na član 27. [Privremene mere] Zakona, koji predviđa:

“1. Ustavni sud po službenoj dužnosti ili na zahtev stranke može doneti odluku o primeni privremenim merama u odnosu na neko pitanje koje je

predmet postupka, ukoliko su te mere neophodne za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu.

2. Trajanje privremenih mera treba biti opravdano i proporcionalno”.

101. Sud primećuje da je u konkretnom slučaju, podnosilac zahteva tražio uvođenje privremene mere skoro jednu (1) godinu nakon podnošenja zahteva, a pored toga, Sud je proglasio zahtev neprihvatljivim u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.
102. Sud odbija zahtev za uvođenje privremene mere.

Zaključak

103. Sud ocenjuje (i) da se navodi podnosioca zahteva u vezi sa materijalnim aspektom zahteva KI23/19 i navodi o dvostrukoj ulozi Gjokë Radija kao sudije i izvršnog organa u istom izvršnom predmetu moraju odbiti kao neblagovremeni; (ii) da rešenje [PPP. br. 74/19] Osnovnog suda u Đakovici od 12. marta 2019. godine, ne može biti predmet ustavne ocene jer podnosilac zahteva nije osporio isto ni izričito, niti u implicitnoj formi; i (iii) da se zahtev za uvođenje privremene mere koji je podnet jednu (1) godinu nakon podnošenja zahteva, takođe odbija jer je zahtev proglašen neprihvatljivim u celosti u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članovima 47. i 49. Zakona i pravilima 39 (1) (c) i 59 (1) Poslovnika, dana 7. oktobra 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani